

عنوان مقاله:

تحلیل بینامتنی «توبه» در غزلیات حافظ

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات غنایی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

فراست عسکری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زاهدان، زاهدان، ایران

بهار بهاءلو هوره - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه زاهدان، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

متن ها، موجوداتی زنده اند که در طول تاریخ با هم در ارتباط، داد و ستد و تعامل بوده و هستند. این ارتباط در قالب متنی، بینامتنیو فرامتنی است که بررسی و تعمق در هر کدام از این نوع روابط، باعث گره گشایی و تحلیل متون می گردد. تحلیل بینامتنی، در اثر یک شاعر یا نویسنده، تأثیرپذیری وی از شاعران و نویسندگان پیشین و نیز تلمیحات، اشارات تاریخی و آیات واحادیث به کار رفته در متن را مورد بررسی قرار می دهد و از این رهگذر، بنمایه ی اندیشه ی ایشان و ابهامات و پیچیدگی هایسخنانشان، بر طالبان و محققان روشن می گردد. حافظ شیرازی نیز از جوانب مختلف ادبی و عرفانی، تأثیرپذیری گسترده ای از قدما داشته، محققان ادب و عرفان در این موضوع پژوهش های فراوان نموده اند. لیکن هنوز در اشعار خواجه موارد بسیاری جای کار دارد. نگارنده در این کوتاه سخن بر آن است تا با تحلیل بینامتنی مفهوم «توبه» در غزلیات حافظ، نشان دهد که آیا وی از شاعرا و پیشین، بویژه حکیم سنایی و عطار نیشابوری و نیز آیات قرآن کریم، متأثر شده است؟ یا آن که استفاده ای دیگر از این واژه داشته است.

کلمات کلیدی:

حافظ، توبه، سنایی، عطار، آیات، احادیث

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/520933>

